

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 9/22
26.01.2022. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорице Баковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., улица ... бр. ..., против тужених “Glossy media” д.о.о. Издаваштво и дистрибуција Београд, улица Влајковићева бр. 6, издавача листа “Scandal” и ББ, одговорног уредника листа “Scandal” чији је заједнички пуномоћник Јелена Тадић Пирец, адвокат из Београда, улица Цара Николаја Другог бр. 28, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против решења Вишег суда у Београду ПЗ 438/16 од 21.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду ПЗ 438/16 од 21.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду ПЗ 438/16 од 21.10.2021. године, одбачен је као неблаговремен захтев тужених из поднеска предатог поштом 12.11.2020. године и поднеска предатог поштом од 30.07.2021. године, за доношење решења о трошковима поступка.

Благовременом жалбом тужени су побијали ово решење из свих законом прописаних разлога.

Апелациони суд у Београду је испитао побијано решење, у смислу члана 386 Закона о парничном поступку, у вези са чланом 402 истог закона, па је нашао да је

жалба тужених неоснована.

У поступку доношења ожалбеног решења, није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Првостепени суд је одлуку као у изреци ожалбеног решења донео на основу одредбе из члана 163. став 3. и 7. Закона о парничном поступку као и члана 157. истог закона, имајући у виду да је пуномоћник тужених приступио на рочиште дана 28.10.2020. године, када је донето и објављено решење да се тужба сматра повученом, као и да је пуномоћник тужених био присутан и на рочишту дана 19.04.2021. године, када је донето и објављено решење да се не дозвољава враћање у пређашње стање, а исти није на наведеним рочиштима истакао захтев за накнаду трошкова поступка, што је био дужан да учини у смислу одредбе члана 163. став 3. ЗПП-а. Првостепени суд је закључио да су захтеви пуномоћника тужених за доношење решења о трошковима, који су истакнути након пријема оба решења неблагоприятно, те је исте одбацио и одлучио као у изреци решења, налазећи да у конкретном случају нема ни места примени одредбе из члана 163. став 7. ЗПП-а, тј. примени рока од 8 дана од достављања одлуке, имајући у виду чињеницу да су одлука о повлачењу тужбе и одлука о предлогу за враћање у пређашње стање донети на рочишту, а не ван рочишта.

Оцењујући наводе жалбе тужених, овај суд је нашао да је правилна одлука првостепеног суда из изреке ожалбеног решења, од 21.10.2021. године, којим су одбачени предлози тужених за доношење допунског решења о трошковима парничног поступка, као неблагоприятно.

Наиме, одредбом члана 157. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је тужилац који повуче тужбу дужан да противној странци накнади парничне трошкове, осим ако је повлачење тужбе уследило одмах после испуњења захтева од стране туженог.

Одредбом члана 163. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да је захтев за накнаду трошкова странка дужна да поднесе најкасније до завршетка расправљања које претходи одлучивању о трошковима, а ако се ради о доношењу одлуке без претходног расправљања странка је дужна да захтев за накнаду трошкова поднесе у предлогу о коме суд треба да одлучи.

У конкретном случају правилан је закључак првостепеног суда да су неблагоприятно захтеви тужених из поднеска предатог пошти 12.11.2020. године и поднеска предатог пошти од 30.07.2021. године, за доношење решења о трошковима поступка, имајући у виду да је пуномоћник тужених био присутан како на рочишту дана 28.10.2020. године, када је донето и објављено решење да се тужба сматра повученом, тако и на рочишту дана 19.04.2021. године, када је донето и објављено решење да се не дозвољава враћање у пређашње стање, због пропуштеног рочишта од 28.10.2020. године, јер пуномоћник тужених није на наведеним рочиштима истакао захтев за накнаду трошкова поступка, што је био дужан да учини у смислу одредбе из

члана 163. став 3. ЗПП-а. Стога је правилна одлука првостепеног суда којом је одбацио као неблагоприятан, захтев тужених из поднеска предатог пошти 12.11.2020. године (заправо 11.11.2020. године, препоручено) и поднеска предат поштом од 30.07.2021. године, за доношење решења о трошковима поступка, те да у конкретном случају нема места ни примени одредбе члана 163. став 7. ЗПП, која прописује примену рока од 8 дана од достављања одлуке, јер су одлука о повлачењу тужбе и одлука по предлогу за враћање у пређашње стање донете на рочишту, а не ван рочишта.

Неосновани су наводи жалбе тужених, да су оба наведена рочишта неодржана, јер није било процесних претпоставки да се одрже, будући да се на страни тужиоца није појавио нико, док је на страни тужених пуномоћник изјавио да одбија да расправља.

Наиме, на рочишту дана 28.10.2020. године, за тужиоца се нико није појавио, иако је уредно позван, а за прво и друготужене се јавио пуномоћник адвокат Никола Вуловић по пуномоћју у списима, за кога се по заменичком пуномоћју јавила адвокат Марија Алексић. На том рочишту суд је донео решење да се тужба сматра повученом као и да ће отправак решења доставити пуномоћнику тужиље и пуномоћнику туженог. Имајући у виду да је на истом рочишту пуномоћник тужених предложио да суд донесе решење да се тужба сматра повученом, јер не жели да се упусти у расправљање у одсуству уредно позване тужиље пропустио је да на истом тражи да му се досуде трошкови парничног поступка, а супротно наводима жалбе, није био онемогућен да поднесе захтев за накнаду трошкова парничног поступка, без обзира на одлуку да се не упусти у расправљање у одсуству уредно позваног пуномоћника тужиље. У погледу рочишта које је одржано 19.04.2021. године, пуномоћник тужених се противио предлогу за враћање у пређашње стање о чему се већ изјаснио у поднеску од 12.01.2021. године, јер је сматрао да ни тадашњи пуномоћник тужиље није доказао да је био болестан од COVID 19, с обзиром да није доставио медицинску документацију, те је сматрао да се предлог тужиље не може ценити, јер није основан, након чега је суд донео решење да се не дозвољава враћање у пређашње стање због пропуштеног рочишта дана 28.10.2020. године. И у овом случају пуномоћник тужених је могао на том рочишту да поднесе захтев за накнаду трошкова парничног поступка што није учинио. Осим тога по оцени овог суда ирелевантни су наводи жалбе тужених који се односе на околност да ли је било процесних претпоставки за одржавање наведених рочишта код чињенице да је оба решења првостепени суд на поменутим рочиштима донео и објавио, те да је пуномоћник тужених имао могућност да на истима поднесе захтев за накнаду трошкова парничног поступка, што није учинио. Стога се не може прихватити ни навод жалбе да се у конкретном случају ради о одлукама које су донете ван рочишта, те да се захтев за накнаду трошкова може поднети у року од 8 дана од дана достављања обавештења о повлачењу тужбе, односно достављања одлуке.

Како се ни осталим наводима жалбе тужених не доводи у сумњу правилност ожалбеног решења, то је овај суд у смислу одредбе члана 401. тачка 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Применом члана 165 став 1 ЗПП, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, јер нису успели у поступку по жалби.

Председник већа-судија
Зорица Ђаковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић